

Grote Zilverreiger loerend op opspringende visjes | Jurrien Uiterwijk

Een makkelijk maaltje voor de IJsvogel | Bert van den Broek

Samen vissen

Arda van der Lee

Bij het openen van de gordijnen in de ochtendschemer zie ik een witte schim aan de rand van het water direct achter ons huis in Ankeveen. Het is een Grote Zilverreiger, die trouw op zijn post staat te wachten. Waarop? Op de komst van enkele Aalscholvers, die het plasje achter ons huis elke ochtend met een bezoekje vereren. Zodra zij onder water verdwijnen, ontstaat daarin beroering en springt een grote school voortjes als een zilveren 'wave' uit het water. De Zilverreiger kan de verleiding niet weerstaan en bevindt zich inmiddels

een meter van de kant om gebruik te maken van de paniek onder de visjes. Het aantal vissers wordt nog uitgebreid met een mannetje Grote Zaagbek, die rustig komt aangezwommen. Het water is helder en zo ondiep, dat je vanuit huis kan volgen waar hij onder water zwemt. Het vogelfestijn wordt gecompleteerd door een azuurblauwe schicht, die op een paaltje landt. Ook deze IJsvogel weet dat het hier elke ochtend makkelijk vissen is. En dan plotseling, alsof het afgesproken is, vliegen ze allemaal weg. Of zagen ze

ons bewegen achter de ramen? De rust lijkt weergekeerd, totdat een draaikolk de komst van een Snoek aankondigt. Dit tafereel herhaalde zich een aantal weken elke ochtend. Maar helaas, de school visjes is weg, gedecimeerd of gevlucht naar dieper water? De afzonderlijke vissers komen elke dag nog wel even langs, maar dit gezamenlijke vissen behoort nu, eind december 2020, tot het verleden.